

РЕШЕНИЕ

№ 46

гр. Петрич, 16.02.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ПЕТРИЧ, ЧЕТВЪРТИ НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на седемнадесети януари през две хиляди двадесет и
трета година в следния състав:

Председател: РУМЯНА С. МИТЕВА-НАСЕВА

при участието на секретаря Елена Пашова
като разгледа докладваното от РУМЯНА С. МИТЕВА-НАСЕВА
Административно наказателно дело № 20221230200647 по описа за 2022
година

Производството е по реда на чл.59 и сл. от ЗАНН.

Постъпила е жалба от „М ДЖ Т.“ ООД, с ЕИК **** и седалище и адрес на управление : гр. П., ул. „*-ми о.“, № *, представлявано от С. - Й.Г.Г.с, против Наказателно постановление № 42-0001813 от 04.07.2022г. на Директор Регионална дирекция „Автомобилна администрация” – гр. С., с което за нарушение на чл.7а, ал.2, пр.3 от ЗАвП и на основание чл.96г, ал.1, пр.2 от ЗАвП на обжалващото дружество е наложено административно наказание „имуществена санкция” в размер на 3000 лв.

В жалбата се сочи, че наказателното постановление е незаконосъобразно, необосновано, издадено в нарушение на материалния и процесуалния закон, поради което се прави искане за неговата отмяна. Излагат се твърдения, че дружеството не осъществило състава на административното нарушение, за което му е наложено наказание, доколкото констатациите на контролните органи, възпроизведени в наказателното постановление не съответстват на правото на ЕС, поради което същото се явява незаконосъобразно и следва да бъде отменено.

В съдебно заседание не се явява законен представител, не се представлява. По делото е постъпило писмено становище от А. Б., в качеството ѝ на процесуален представител на жалбоподателя, с което се поддържа жалбата на посочените в нея основания и моли наказателното постановление да бъде отменено изцяло, тъй като е издадено в противоречие

с международното право /общностното право/ и Директивите, цитирани в жалбата относно СУМПС и свидетелствата за професионална компетентност. С цитираната наредба от националното законодателство се въвеждат изисквания към водачите, които ги поставят в неравноправно положение с водачите на държавите членки на ЕС. Претендира и разноски.

Административно наказващият орган редовно призован, не изпраща представител, като в придружителното писмо при изпращане на преписката, застъпва становище за неоснователност на жалбата. Счита, че наказателното постановление е правилно и законосъобразно, нарушението е индивидуализирано от обективна страна, не са допуснати нарушения на материалния и процесуалния закон, като наложената санкция е законосъобразна, поради което наказателното постановление следва да бъде потвърдено изцяло.

Районна прокуратура – Б., Териториално отделение – гр. П. при редовност в призоваването, не се явява представител и не изразява становище по жалбата и наказателното постановление.

П. районен съд, след като прецени събраните по делото доказателства, намира за установено от фактическа страна следното:

С обжалваното Наказателно постановление № 42-0001813 от 04.07.2022г. на Директор регионална дирекция „Автомобилна администрация” - гр. С. за нарушение на чл.7а, ал.2 от ЗАВП и на основание чл. 96г, ал.1, пр.2 от ЗАВП на обжалващото дружество е наложено административно наказание „имуществена санкция” в размер на 3000 лв. Същото наказателно постановление е издадено въз основа на Акт за установяване на административно нарушение Серия А-2021 № 323189/13.05.2022г., съставен на дружеството жалбоподателя от инспектор към Регионална дирекция “Автомобилна администрация”, гр. С. В наказателното постановление и АУАН е отразено, че на 13.05.2022г. при извършена комплексна проверка на превозвача „М ДЖ Т.“ ООД, гр. П., притежаващ Лиценз № 14649/15.02.2016г. за международен превоз на товари, контролните органи са констатирани, че дружеството, като превозвач е разпоредил на водача П. А. Н. Д. да извърши международен превоз на товари на 07.01.2022г. в Р Г., с МПС от категория № 3, с рег. № Е **** КХ, който водач не отговаря на изискванията за психологическа годност, видно от справка в база данни на Регистъра за психологична годност на ИА „АА“, гр. С. и от CMR от 07.01.2022г. Прието е, че така е нарушен чл.7а, ал.2, пр.3 от ЗАВП и обжалващото дружество е санкционирано на основание чл.96г, ал.1, пр.2 от ЗАВП.

Като свидетели са разпитани - актосъставителя В. Д. и Б. Х., свидетел на установяване на нарушението, които в показанията си потвърждават отразените в акта и наказателно постановление констатации, като уточняват, че на дружеството е извършена тематична проверка при която са констатирани, че предприятието е допуснало извършването на превоз на товари в чужбина от водач, който не е отговарял на изискванията на

психологическа годност. Извършена е справка в информационния масив на агенцията, при която е установено, че водача не притежава удостоверение за психологическа годност.

Изложената фактическа обстановка се установява от събраните по делото доказателствени материали : гласните доказателства, съдържащи се в показанията на разпитаните от съда свидетели В.Д. и Б.Х. и от приобщените към доказателствения материал по реда на чл. 283 НПК писмени доказателства подробно описан в съдебните протоколи.

В основата на фактическите си изводи съдът постави показанията на свидетелите Д. и Х. като съобрази тяхната последователност, непротиворечивост и корелацията им с приетите по делото писмени доказателства. Високата доказателствена стойност на тези свидетели се основава на това, че същите възпроизвеждат преките си възприятия за относими към предмета на делото обстоятелства, като показанията им съдържат данни за всички съществени елементи за санкционираното с наказателното постановление нарушение. От показанията на служителите на ИИ АА, съдът установи детайли за извършената на дружеството проверка, както и такива за процедурата по съставяне и връчване на АУАН.

Настоящият съдебен състав кредитира и надлежно приобщените писмени доказателства, които се подкрепят от доказателствената съвкупност по делото. В приложената по делото международна товарителница се съдържат данни за извършен международен превоз на товари с МПС с рег. № Е **** КХ на 07.01.2022 г., което е управлявано от водача Д. От справка от регистъра на психологическите изследвания на водачите на ИААА се установява, че за водача П. Н. Д. липсват данни за издадено Удостоверение за психологическа годност.

При така установеното от фактическа страна, съдът прие от правна страна следното:

Жалбата е подадена от легитимирано лице при спазване на преклузивния срок за обжалване съгласно чл. 59, ал.2 ЗАНН (НП е връчено на 23.08.2022 г., а жалбата е от 31.08.2022 г.), и е насочена срещу подлежащ на съдебен контрол административнонаказателен акт, поради което се явява процесуално допустима.

Разгледана по същество жалбата е основателна, по следните съображенията:

При разглеждане на дела по оспорени наказателни постановления районният съд е инстанция по същество, с оглед на което дължи извършването на цялостна проверка относно правилното приложение на материалния и процесуалния закон, независимо от посочените от жалбоподателя основания.

В изпълнение на това свое правомощие съдът намира, че АУАН и наказателното постановление са издадени от компетентни органи - АУАН е съставен от компетентно лице на основание чл. 92, ал.1 във вр. чл. 91 от

ЗАВП, а наказателното постановление е издадено от компетентен орган, упълномощен на основание чл. 92, ал. 2 със Заповед № РД-0830/24.01.2020г. на Министъра на транспорта, информационните технологии и съобщенията. Съставеният АУАН и издаденото наказателно постановление са в предвидената от закона писмена форма и съдържание, при спазване на установения ред и в сроковете по чл. 34, ал.1 и ал.3 от ЗАНН. Спазена е и законово регламентираната процедура по съставянето и връчването им, като съдържат всички изискуеми съобразно разпоредбите на чл. 42 ЗАНН и чл. 57 ЗАНН реквизити, в това число описание на нарушението - дата и място, обстоятелствата, при които е извършено същото и правната му квалификация, поради което съдът намира наведените с въззивната жалба възражения в тази насока за неоснователни. АУАН е съставен в присъствие на упълномощен представител на наказаното дружество, на когото е връчен.

От друга страна обаче, настоящия съдебен състав намира, че е налице несъответствие между словесното описание на нарушението и правната му квалификация. Съгласно посочената за нарушена разпоредба на чл. 7а, ал. 2 ЗАВП, лицензираните превозвачи и лицата, извършващи превози за собствена сметка, могат да осъществяват превоз на пътници и товари само с водачи, които отговарят на изискванията за минимална възраст, правоспособност за управление на моторни превозни средства от съответната категория и за психологическа годност, определени с наредбите по чл. 7, ал.3 и чл. 12б, ал.1 от същия закон и чл. 152, ал.1, т.2 от Закона за движението по пътищата.

Според съдържащите се в акта и наказателното постановление фактически твърдения деянието на превозвача следва да се квалифицира като нарушение на чл. 57, ал. 1, Наредба 11/31.10.2002 г., съгласно който лицето по чл. 2, ал. 1 /едноличен търговец или търговско дружество, което притежава лиценз на Общността и заверени копия на лиценза, издаден от министъра на транспорта, информационните технологии и съобщенията или упълномощено от него длъжностно лице/ допуска до управление на превозните средства за международни превози на пътници и товари само водачи, които са психологически годни.

При доказателствена обезпеченост на нарушението на дружеството следва да се наложи определената с чл. 96г, ал.1, пр.1 от ЗАВП, имуществена санкция в размер на 3000 лева, предвидена за онзи, който назначи на работа или допусне водач, който не отговаря на някое от изискванията, определени с този закон и с подзаконовите нормативни актове по прилагането му, да управлява превозно средство за обществен превоз или превоз за собствена сметка на пътници или товари.

Ето защо в случая съдът разполага с предвиденото с чл. 63, ал.7, т.1 от ЗАНН правомощие да измени наказателното постановление като приложи закон за еднакво наказуемо нарушение без съществено изменение на обстоятелствата по нарушението и квалифицира нарушението като такова на чл. 57, ал. 1, Наредба 11/31.10.2002 г.

Предвид изложеното съдебният състав не констатира допуснати в хода на административнонаказателното производство съществени нарушения на процесуалните правила, обуславящи отмяна на санкционния акт.

Настоящият съдебен състав обаче намира, че дружеството жалбоподател не е извършило нарушението, за което му е наложено „имуществена санкция“ по следните съображение :

Съгласно т. 8 от Преамбюла на Директива 2006/126/ЕО относно свидетелства за управление на моторни превозни средства "На основание на пътната безопасност следва да се определят минимални изисквания за издаване на свидетелства за управление на моторни превозни средства. Необходимо е изпитите за управление на превозно средство и лицензирането да бъдат хармонизирани. Във връзка с това следва да се дефинират знанията, уменията и поведението, свързани с управлението на моторни превозни средства, изпитът по управление на превозно средство следва да се основава на тези концепции и следва да се предефинират минималните стандарти за физическа и умствена годност за управление на такива превозни средства". Като т. 9 предвижда, че "доказателство за изпълнение на съответствието с минималните стандарти за физическа и умствена годност за управление на превозно средство от водачите на превозни средства, които се използват за транспорт на пътници или товари, следва да предоставят, когато свидетелството се издава и периодично след това. Този редовен контрол съгласно националните правила за съответствие с минималните стандарти ще допринесе за свободното движение на хора, ще избегне изкривяването на конкуренцията и по-добре ще взема предвид специфичната отговорност на водачите на такива превозни средства. На държавите-членки следва да се позволи да налагат медицински прегледи като гаранция за спазване на минималните стандарти за физическа и умствена годност за управление на други превозни средства. Поради причини, свързани с прозрачността, тези прегледи следва да съвпадат с подновяването на свидетелствата за управление на превозно средство и поради това следва да се определят от срока на валидност на свидетелството. ". Съгласно чл. 7, т.1, б. "А" от същата директива, свидетелства за управление на моторно превозно средство се издават само на кандидатите: а) които са взели изпит по умения и поведение и теоретичен изпит и отговарят на медицинските стандарти в съответствие с разпоредбите на приложения II и III. Приложение III Минимални изисквания за физическа и психическа годност за управление на превозно средство важи при първоначалното придобиване на свидетелство за управление и при неговото подновяване. На държавите-членки се дава възможност да въведат в националните си законодателства и периодични медицински прегледи за физическа и психическа годност.

Разпоредбата на чл. 151, ал.4 от ЗДвП предвижда, че кандидатите за придобиване на правоспособност за управление на моторни превозни средства от категориите C1, C, D1, D и Ттм (трамвайна мотриса) трябва да са и психологически годни, като според чл. 152, ал. 1, т. 2, б. "б" министърът на

транспорта, информационните технологии и съобщенията определя изискванията за психологическа годност на водачите на моторни превозни средства и условията и реда за психологическото изследване на водачите, извършващи обществен превоз или превоз за собствена сметка на пътници или товари.

От посочените законови текстове става ясно, че националният законодател е регламентирал при първоначалното придобиване на правоспособност за управление на моторно превозно средство, всеки кандидат да отговаря на изискванията за физическа и психологическа годност, като издаването на свидетелство за управление на моторно превозно средство удостоверява наличието на правоспособност за управление и психологическа годност.

На основание чл. 151а ЗДвП, лицата, притежаващи свидетелство за управление, издадено от държава - членка на Европейския съюз, или от друга държава - страна по Споразумение за Европейското икономическо пространство, или от Конфедерация Швейцария, могат да управляват моторно превозно средство на територията на Република България при спазване на изискванията за минимална възраст за съответната категория, определени в чл. 151 ЗДвП. Съгласно чл. 161, т.5 от същия закон, свидетелство за управление на моторно превозно средство, издадено в друга държава, е валидно на територията на Република България за категорията, за която е издадено, когато свидетелството е издадено от държава членка на Европейския съюз, или от друга държава - страна по Споразумението за Европейското икономическо пространство, или от Конфедерация Швейцария. Предвид факта, че на процесната дата 07.01.2022г. водача П. Н. Д. е извършвал превоз на товар, то очевидно е разполагал с валидно СУМПС от съответната категория, издадено от компетентните органи на Р Г., в противен случай не би могъл да извърши превоза. Липсва и твърдение от контролните органи в тази насока, тъй като при проверката същите не са установили, че към момента на превоза водача не притежава валидно СУМП. Следователно притежаваното от водача СУМПС е имало необходимата съгласно гръцкото законодателство психологическа годност, което съгласно европейския принцип за взаимно признаване се счита за валидно и в Р Б.

Отделно от горното следва да се допълни, изискването за допълнително удостоверяване на психологическата годност, при издадено и валидно свидетелство за управление на водача поставя в по -неблагоприятно положение българските професионални водачи, респ. наеманите на работа водачи от превозвачи със седалище в страната, и е несъвместимо с общия принцип на недопускане на дискриминация по чл. 18 ДФЕС при упражняване на основни права и свободи, гарантирани в членове 21 ДФЕС, 45 ДФЕС, 49 ДФЕС и 56 ДФЕС (вж. официално уведомително писмо на Европейската комисия до България от 15.07.2021 г. за неправилно транспониране на Директива 2006/126). В контекста на изложеното, в светлината на хармонизация и на целите на Директива 2006/126, разпоредбата на чл. 57, ал.1

от Наредба № 11/31.10.2002г. следва да се тълкува по начин, че удостоверяването на психологическата годност на водач при международен автомобилен превоз на товари, не може да се изисква на основания, различни от тези по Директива 2006/126 – при издаване и при подновяване на свидетелство за управление от съответната категория. Прилагането на това изискване би довело до несъответстващ на правото на Съюза резултат, поради което, за да гарантира пълната ефективност на правото на ЕС разпоредбата следва да бъде оставена без приложение. Ето защо неизпълнението на несъвместимо с правото на ЕС изискване, каквото е това по чл. 57, ал.1 от Наредба № 11/31.10.2002г. не може да се разглежда като противоправно деяние, което да бъде санкционирано с налагането на административно наказание.

Същевременно считано от 21.10.2022г. е налице изменение в разпоредбата на чл. 8, ал.2 от Наредба № 36/2006г. /обн. ДВ бр. 84/2022 г. в сила от 21.10.2022г./, като същата вече гласи, че удостоверението за психологическа годност е безсрочно. Ето защо съгласно императивната разпоредба на чл.3, ал.2 от ЗАНН, ако до влизане в сила на наказателното постановление последват различни нормативни разпоредби, прилага се онази от тях която е по-благоприятна за нарушителя. Смисълът на изменението е за безсрочност в рамките на срока на валидност на притежаваното СУМПС и тъй като наказателното постановление не съдържа данни за изтичане на срока на валидност на свидетелството за правоуправление на водача П.Н.Д., то приложението на по - благоприятния закон обуславя извод за несъставомерност на описаното в наказателното постановление административно нарушение, санкционирано на основание чл. 96г, ал.1, пр.2 от ЗАВП.

С оглед изхода от спора, основателна се явява претенцията на процесуалния представител на жалбоподателя за присъждане на направените по делото разноски. Искането е направено своевременно, представен е договор за правна защита и съдействие, в който е договорено и отразено заплащане на адвокатско възнаграждение платено в брой от 450 /четиристотин и петдесет/ лева. В съпроводителното писмо, с което е изпратена жалбата административнонаказващия орган прави възражение за прекомерност на претендирания по делото адвокатски хонорар. Възражението е неоснователно, тъй като възнаграждението е около минимално предвиденото, съгласно регламента на чл. 18, ал.2 във вр. чл. 7, ал.2, т.2 от Наредба № 1/09.07.2004г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения действаща към монета на образуване на настоящото дело /бр. 68 от 31.07.2020 г./, съгласно който възнагражденията при интерес от 1000 до 5000 лв. са 300 лв. + 7 % за горницата над 1000 лева. Следователно съотнесено към размера на наложената с наказателното постановление имуществена санкция в размер на 3000 лева, определеният по реда на Наредбата минимален размер на адвокатското възнаграждение възлиза на сумата 440.00 лева. В случая заплатения хонорар е в размер на 450.00, поради

което настоящия съдебен състав приема, че следва да бъде уважено искането до пълния размер, като Изпълнителна Агенция „Автомобилна администрация“ следва да бъде осъдена да заплати направените по делото разноси в размер на 450.00 лева заплатено адвокатско възнаграждение за процесуално представителство.

Водим от горното и на основание чл. 63, ал. 2, т. 1, във вр. с ал. 3, т. 1 ЗАНН, Съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Наказателно постановление № 42-0001813 от 04.07.2022г. на Директор Регионална дирекция „Автомобилна администрация“, гр. С. с което за нарушение на чл.7а, ал.2, пр.3 от Закона за автомобилните превози /ЗАВП/ и на основание чл.96г, ал.1, пр.2 от ЗАВП на „М ДЖ Т.“ ООД, с ЕИК **** и седалище и адрес на управление : гр. П., ул. „**-ми о.“, № *, представлявано от С. - Й. Г. Г. е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 3000 лева. като незаконосъобразно.

ОСЪЖДА на основание чл. 63, ал.3 ЗАНН във вр. чл. 143, ал.1 от АПК Изпълнителна агенция „Автомобилна администрация“ **ДА ЗАПЛАТИ** на „М ДЖ Т.“ ООД, с ЕИК ***** и седалище и адрес на управление : гр. П., ул. „**-ми о.“, № *, представлявано от С. - Й. Г. Г. сума в размер на 450,00 лева (четиристотин и петдесет лева), представляваща заплатено адвокатско възнаграждение.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Административен съд - Б. в 14 - дневен срок от съобщаването му на страните.

Съдия при Районен съд – Петрич: _____